

Als het maar door de beugel kon

Mensen houden van feesten, dat hebben ze altijd gedaan. Elke maand is er wel een gelegenheid om iets te vieren. In november, wanneer de dagen donker zijn, lijkt het alsof de gezellige bijeenkomsten wat meer licht in die duisternis brengen.

In het begin van november loopt iedereen met een lampion of een zogenaamde 'zwingelpot' naar de troshoop om Sint Maarten en de arme te zien. Hoe sfeervol is het dan in het Patersbosje!

De officiële feestdag is 11 november. Maar, ook in tradities zit ontwikkeling. Er zijn tradities die steeds minder worden gevierd, denk maar aan Allerheiligen. Er komen ook nieuwe tradities. Sint Maarten heeft de 11e af moeten staan aan carnavalsvierders die op de 11e van de 11e het carnavalsseizoen inschieten. Dat inschieten, op kleine schaal zo'n vijftwintig jaar geleden begonnen, is uitgegroeid tot grote evenementen met live optredens. Sint Maarten heeft zich hierin moeten schikken...

Op 22 november wordt al jarenlang door de muziekverenigingen hun patrones Sint Caecilia herdacht. Ook in Belfeld. Bij de harmonie wordt dit feest al meer dan een eeuw gevierd, maar niet op 22 november. Dat komt omdat er vroeger veel Belfeldse middenstanders lid waren. Zij hadden hun zaak altijd op dinsdagmiddag gesloten.

Er zijn geweldige verhalen in omloop over die Caeciliafeesten. Iedereen ging in uniform naar de kerk om de dag netjes met een H. Mis te beginnen. De dienst werd uiteraard door de muzikanten opgeluisterd. Hierna trok men met muziek door de straten en bij bijna ieder café was er wel iemand die of dorst had of naar het toilet moest.

Bij café de Krieëmer op de Bolenberg werd een trompettist uitgedaagd om door de beugel (26 x 22 cm) van de beugelbaan te kruipen. De uitdager had er een rondje voor de hele harmonie voor over wanneer dit zou lukken. En jawel hoor, er was iemand die door de beugel kon. De uitdager diende het gelag te betalen. Op naar het volgende café! De schoolgaande jeugdleden mochten ook mee. Met een briefje van de voorzitter kregen ze van meester Cuypers verlof. Als ze vol trots de school voorbij liepen, lieten de jongens zich nog eens extra horen. Heel wat uitspanningen werden bezocht.

De beschermvrouwe, Marie van Cleef, maakte jarenlang een weckketel vol erwtensoep voor de muzikanten. In café 't Witte Paard werd die soep geserveerd. Toeval of niet, weer was het een trompettist die het nu presteerde 14 borden uit te lepelen. En zelfs hij had door die beugel gepast. Toen ooit de harmonie met een mars bij café Juliana naar binnen liep, viel de kanarie van uitbaatster Toos dood van zijn stokje. Fried van Dijk, Wim Paar van Hotel Midden-Limburg, Truus van café Maaszicht, Hotel Schreurs en Sjeng Schel van 't Bergske werden ook bezocht. Er waren nog meer cafés in het dorp, maar die bezocht men tijdens andere gelegenheden. Des te meer cafés werden aangedaan, des te schuiner kwam de pet te staan en des te lager werd het muzikale niveau. Of dat door de beugel kon, vroeg niemand zich af...

Rond zes uur ging iedereen naar huis om de echtgenote of de verloofde op te halen en de dag af te sluiten met een feestavond en een diner. Laat in de avond, wanneer een van de bestuursleden met een rollende 'r' begon te zingen: 'Vrrrolijk zullen we altijd wezen...', werd het hoog tijd om het bed op te gaan zoeken.

De aanhang van de leden vond dat deze feesten zo niet meer door de beugel konden. Het wijze Caecilia comité heeft jaren later besloten de feestavond los te koppelen van de rondgang. Ook hier zat ontwikkeling in een traditie...

Jammer dat de viering dit jaar weer niet door kon gaan, het is niet anders.